

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **SOFALAND, s. r. o.**, sídlem Chmelnice 28, Brno, zast. Mgr. Hanou Krutilovou, advokátkou se sídlem Všetičkova 615/5, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2018, čj. 3012/18/5300-22444-702525, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2019, čj. 62 Af 21/2018-99, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Jihomoravský kraj doměřil žalobkyni patnácti dodatečnými platebními výměry vydanými ve dnech 28. 4. 2017 a 3. 5. 2017 daň z přidané hodnoty za měsíce říjen 2011 až prosinec 2012 a současně jí uložil povinnost uhradit penále. Žalobkyně podala proti těmto rozhodnutím odvolání, které žalovaný zamítl dne 29. 1. 2018 rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 12. 12. 2019. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku tím, že výkon rozhodnutí by s ohledem na její ekonomickou situaci nevratně ovlivnil její hospodářskou činnost a ohrozil její samotnou existenci. Uvedla, že s ohledem na výši svého obratu, související závazky, zejména mzdové vůči zaměstnancům a státu, režijní náklady apod. nedisponuje dlužnou částkou představující nedoplatek daně z přidané hodnoty a penále, která aktuálně činí více než 6 milionů Kč. K prokázání své ekonomické situace stěžovatelka předložila přehled výnosů a nákladů za jednotlivé měsíce leden až listopad i za celé toto období, výpisy ze svých bankovních účtů od března 2018 do listopadu 2019, seznam skladových zásob včetně jejich hodnoty ke dni 31. 12. 2018 a ke dni 30. 11. 2019 a přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2018 včetně příloh.

[3] Předmětem stěžovatelčiny činnosti je prodej luxusních sedacích souprav, které jsou nakupovány vždy na objednávku konkrétního zákazníka. V současné době má

celkem pět zaměstnanců, nevlastní žádnou nemovitost, podniká v pronajatých prostorách. Majetek společnosti představují pouze auta (celkem šest – rok výroby 2002, 2006 a 2009), kancelářský nábytek a elektronika nacházející se v tzv. showroomech a skladové zásoby, které se však ve skladu vyskytují v řádu dnů, než jsou předány konkrétnímu objednateli. Náklady, které stěžovatelka měsíčně vynakládá, jsou odůvodněné náklady spojené se zajištěním chodu prodejen a plněním povinností vůči zaměstnancům, odvody státu, náklady spojené s nákupem zboží pro zákazníky na jejich konkrétní objednávku a reklama. Pokud by bylo rozhodnutí žalovaného vykonáno, dostala by se stěžovatelka do platební neschopnosti a musela by ukončit svou činnost.

[4] Stěžovatelka zdůraznila, že krajský soud odkladný účinek přiznal a důvody pro jeho přiznání trvají i nadále. Podle názoru stěžovatelky neprodleným nezaplacením daňového nedoplatku nehrozí jiným osobám žádná konkrétní újma. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Veřejný zájem na výběru daní bude pouze dočasně odložen, nikoli znemožněn.

[5] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Uvedl, že jelikož mu soud současně s kasační stížností nezaslal stěžovatelkou doložené listiny, nemůže se k nim konkrétně vyjádřit. Přesto je toho názoru, že i když se listiny týkají stěžovatelčiných ekonomických poměrů, nevypovídají o nich v úplnosti. Nemohou totiž dokládat vznik nepoměrně větší újmy spojené s výkonem rozhodnutí. Žalovaný poukázal na skutečnost, že v daňovém řízení existují prostředky umožňující daňovým subjektům dočasně odložit daňovou povinnost, např. institut posečkání úhrady daně. Tento institut lze využít i opakovaně a měl by být použit přednostně. Podle žalovaného by se přiznání odkladného účinku mohlo dotknout zájmu všech daňových poplatníků na řádném a včasném výběru daní.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. **Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.** Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[7] Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s.; proto i k jeho využití musejí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové okolnosti tvrdil a podrobně uvedl, proč mají kvůli nim být odloženy účinky pravomocného rozhodnutí.

[8] Po zhodnocení důvodů a podkladů, které stěžovatelka předložila, dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny. Přihlédl zejména k tomu, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatelce hrozila bezprostřední újma, tj. nutnost uhradit doměřenou daň a penále, která by s ohledem na hospodářskou situaci stěžovatelky mohla nevratně ohrozit její fungování či existenci. NSS vzal v úvahu také to, že se stěžovatelčina

pokračování

ekonomická situace ode dne rozhodnutí krajského soudu o přiznání odkladného účinku výrazně nezměnila, částka k úhradě na penále naopak vzrostla.

[9] NSS má za to, že stěžovatelka dostatečně a přesvědčivě prokázala vznik hrozící újmy. Předchozí využití prostředků daňového řádu není nutnou podmínkou úspěšnosti návrhu na přiznání odkladného účinku. Naopak újma, která by nesplněním uložené povinnosti hrozila státu, je v poměru ke stěžovatelčině možné újmě zanedbatelná. Zájem na řádném výběru daní nebude ohrožen, dotčen bude pouze zájem na včasném výběru daní, který však v tomto konkrétním případě ustoupí prokázané hrozbě nenapravitelné újmy.

[10] NSS proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím však nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu